

УДК 929.52:94(477.83/.86)“18/19”
DOI <https://doi.org/10.24919/2308-4863/95-1-7>

Микола ЗАКУСОВ,
orcid.org/0009-0009-4299-3681

*аспірант кафедри всесвітньої історії та спеціальних історичних дисциплін
Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка
(Дрогобич, Львівська область, Україна) zakusovg@gmail.com*

ПІДГОРЕЦЬКА ГІЛКА РОДУ БРУНИЦЬКИХ. ДО ПИТАННЯ ГЕНЕАЛОГІЇ

У статті здійснено спробу комплексного та багатоаспектного історико-генеалогічного дослідження одного з найвпливовіших, фінансово потужних та соціально динамічних магнатських родів Галичини австрійського та міжвоєнного періодів – баронів Бруницьких. Основну увагу зосереджено на детальній реконструкції походження роду, який бере свій початок від єврейської родини Брунштейнів. Висвітлено процеси їхнього стрімкого соціального піднесення, що супроводжувалося зміною релігійної приналежності, отриманням цісарського індигенату та успішною подальшою інтеграцією до кола нобілітету Королівства Галичини та Володимирії.

Вперше на основі широкого масиву архівних даних систематизовано та представлено розлогу генеалогічну схему, яка наочно ілюструє складні родинні зв'язки, шлюбні стратегії та принципи спадковості власників великого маєткового комплексу Бруницьких. Зокрема, досліджено функціонування Підгорецького ключа поблизу Стрия, що включав села Стрільків, Бережниця, Верчани та Татарсько (сучасне село Піцани Стрийського району). Простежено не лише господарську та економічну трансформацію цих територій, а й зафіксовано динаміку поступового згасання роду та втрату ними колишнього впливу в складних суспільно-політичних умовах міжвоєнного періоду.

Значну частину наукової розвідки присвячено просопографічним портретам найбільш репрезентативних представників родини Брунштейнів-Бруницьких. Виокремлено та описано специфічні особливості їхнього повсякденного побуту, стратегії комунікації та ступінь залученості до громадсько-політичного і культурного життя регіону. Особливий акцент зроблено на відтворенні тогочасної суспільної атмосфери, в якій функціонував рід, та аналізі моделей соціальної взаємодії всередині галицької еліти.

Введено до наукового обігу раніше невідомі архівні документи, що дозволило уточнити ключові моменти біографій представників роду. Робота суттєво розширює сучасні уявлення про складні механізми формування локальних еліт. Матеріали дослідження мають практичне значення для істориків, краєзнавців, а також фахівців, які займаються збереженням культурної спадщини Стрийщини.

Ключові слова: Стрийський округ, Підгірці, Верчани, Татарсько, Стрільків, Бережниця, шляхта Галичини, Брунштейни, барони Бруницькі.

Mykola ZAKUSOV,
orcid.org/0009-0009-4299-3681

*Postgraduate student at the Department of World History and Special Historical Disciplines
Ivan Franko Drohobych State Pedagogical University
(Drohobych, Lviv region, Ukraine) zakusovg@gmail.com*

THE PIDHIRTSI BRANCH OF THE BRUNYCKI FAMILY: ON THE ISSUE OF GENEALOGY

The article attempts a comprehensive and multifaceted historical-genealogical study of the Brunycki family, one of the most influential, financially powerful, and socially dynamic magnate lineages in Galicia during the Austrian and interwar periods. The primary focus is placed on a detailed reconstruction of the family's origins, tracing its roots back to the Jewish Brunstein family. The study highlights the processes of their rapid social ascent, accompanied by a change in religious affiliation, the acquisition of imperial indigene, and subsequent successful integration into the nobility of the Kingdom of Galicia and Lodomeria.

For the first time, based on a vast array of archival data, an extensive genealogical scheme is systematized and presented, visually illustrating the complex family ties, matrimonial strategies, and inheritance principles of the owners of the large Brunycki estate complex. In particular, the research examines the functioning of the Pidhirtsi estate (the "Pidhirtsi key") near Stryi, which included the villages of Strilkyiv, Berezhnitsia, Verchany, and Tatarsko (modern-day Pishchany, Stryi district). The study traces not only the economic and economic transformation of these territories but also documents the dynamics of the family's gradual decline and loss of their former influence amid the challenging socio-political conditions of the interwar period.

A significant portion of this scholarly inquiry is dedicated to prosopographical portraits of the most representative members of the Brunstein-Brunycki family. The specific features of their daily life, communication strategies, and the degree of their involvement in the socio-political and cultural life of the region are identified and described. Particular

emphasis is placed on recreating the social atmosphere in which the family functioned and analyzing the models of social interaction within the Galician elite.

Previously unknown archival documents have been introduced into scholarly circulation, allowing for the clarification of key biographical milestones of the family members. This work significantly expands modern understanding of the complex mechanisms behind the formation of local elites. The research materials hold practical value for historians, local history experts, and specialists involved in the preservation of the cultural heritage of the Stryi region.

Key words: Stryi District, Pidhirtsi, Verchany, Tatarsko, Strilkiv, Berezhnysia, Galician nobility, Brunstein family, Brunytski.

Постановка проблеми. Представники галицького нобілітету австрійської доби барони Бруницькі займали помітне місце у суспільно-політичному житті. Однак їх родовід досі має багато прогалин і упущень. Потребує ґрунтовного переосмислення й уточнення генеалогія родини. Цікавим для вивчення є процес влиття Бруницьких у середовище фінансової та інтелектуальної еліти Галичини.

Аналіз досліджень. Генеалогію Брунштейн-Бруницьких першим детально дослідив Казімеж Копецький (Kazimierz Koreski). Згодом її суттєво допрацював Томаш Ленчевський (Tomasz Lenczewski). Цінною є узагальнююча праця про родину Брунштейнів Вільгельма Брюїнштейна ван Коппенрета (Willem Bruijnesteijn van Coppenraet). Вдалу спробу дослідження Плазівської гілки здійснив Вальдемар Чахур (Waldemar Czachur). Пошуки продовжують генеалогі-аматори. Однак через виявлені помилки вказують на потребу залучити до наукового обігу віднайдені архівні матеріали.

Мета статті – вивчення та системна реконструкція історії підгорецької гілки родини баронів Бруницьких, формування і верифікація родоводу.

Виклад основного матеріалу. Покутський єврей, син Еліяша й Естер, Ісаак Брунштейн (1752–1824) у шлюбі з донькою познанського рабина Самуеля Пінхаса (Фалькенфельда) Ракель (1755–1820) мав щонайменше п'ятеро дітей: Германа (Czachur, 2020: 20), Петра, Розалію, Юзефа та Маврикія. Їхні нащадки започаткували відгалуження роду в Заліщиках, Плазові, Великому Любені, Львові та Підгірцях.

Згідно акту купівлі-продажу від 29 серпня 1792 року Брунштейн придбав Угриньківці Чортківського округу (нині – село Чортківського району Тернопільської області) (Koreski, 1983: 35).

Подальші придбання землі й нерухомості були ускладнені заборонаю 1793 року, пов'язаною зі зміною політики влади щодо юдеїв. Однак від 27 квітня 1808 року євреї за умови прийняття християнства здобували формальне зрівняння в правах. Чим одразу скористались Брунштейни (Porek, 2014: 113).

Вдалося встановити, що Ісаак Брунштейн прийняв хрещення у львівському костелі Марії-Маг-

далини 1 червня 1808 року, отримавши ім'я Ігнатій (AGAD. Zespol 301. Sygn. 810). Вже 6 червня того ж року набув у власність Заліщики, Старі Заліщики, Бедриківці, Добрівляни, Жиравку, Пилипче (Koreski, 1983: 38).

За кілька років король Баварії Максиміліан I (Königlich-Baierisches Regierungsblatt, 1815: 432) надав Ігнатію баронський титул, додаток до прізвища «фон Бруницький» і власний герб, детально описаний у відповідному дипломі: «В блакитному полі срібний лев, крокуючий вліво з роздвоєним полум'ям, тримає в передніх лапах зелену лаврову гілку. Над короною баронської гідності шолом з блакитно-срібними лабрами. В нашоломнику між двома крилами, поділеними срібно-блакитними смужками, пів лева як на щиті» (Lenczewski, 1996–1997: 233).

8 травня 1815 року член Комітету в Тернополі Тадеуш Чарговський на пропозицію намісника Тернопільського краю, таємного радника, сенатора Ігнатія Антоновича Тейльса (1744–1815) вписав диплом до відповідних книг. Диплом довелося підтверджувати також в Австрії, де баронського титулу спадкоємців Брунштейнів ніхто не визнавав. Ігнатій звернувся до Станового комітету у Львові 12 лютого 1816 року (ЦДІАЛ. Ф. 165. Оп. 3. Спр. 568. Арк. 6). Але справа затягнулася на роки, а остаточне підтвердження свого шляхетства Бруницькі отримали лише 1855 року (Mieses, 1938: 57–58).

Очевидно, що нащадки Ігнатія Брунштейна продовжили традицію хрещення своїх дітей. 25 квітня 1817 року в костелі Заліщиків адміністратор парафії Гоноратій Варницький здійснив обряд хрещення і миропомазання. Першим хрещення прийняв п'ятнадцятирічний Якуб – син Германа; за ним, – на два роки молодший брат Маврикій. Друге ім'я Ігнатій вони отримали на честь діда. Ще один син Германа Ян і син Петра Бруницького Леон названі на честь губерніяльного радника окружного старости Антонія Розенталя.

Те, що староста з дружиною Марією Герінг хрестили дітей і онуків Ігнатія, не було таємницею. Вони були перехресними кумами. Тісна приязнь викликала багато запитань. 17 квітня 1821 року до Відня надійшло повідомлення про таємні вза-

смовідносини крайсгауптмана Антонія Розенталя з Ігнатієм Бруницьким. Слідство тривало протягом усього літа, фігурантів воно зачепило мало. Врешті, Ігнатій Бруницький 1822 року склав заповіт, розділивши маєтності між дітьми, і помер 17 червня 1824 року у віці 72 роки від старості – «senio confutus» (ЦДІАЛ. Ф. 618. Оп. 2. Спр. 1947. Арк. 42; AGAD. Zespol 301. Sygn. 1483). Поховали Ігнатія Бруницького у Бедриківцях (село Чортківського району Тернопільської області).

Перші майнові документи, що стосуються Підгорецького ключа датуються 1810 роком. 22 лютого укладено контракт між Барбарою О'Рейлі та Ігнатієм Бруницьким (ЛННБУ ВР. Ф. 141. Оп. 3. Од. зб. 30. Арк. 45). Наступні угоди впродовж 1812 року укладені вже сином Ігнатія Юзефом Брунштейном.

3 квітня 1816 року барон Юзеф Бруницький одружився з Терезією-Кароліною-Йоанною Шмід донькою губерніяльного радника Леопольда Фрідріха Шміда та Йозефіни Тепфер. Вона народилася в Юзефові 3 квітня 1797 року, де починав кар'єру батько. 1807 року Шмід став крайсгауптманом Золочівського округу. Протягом 1809–1813 років він обіймав таку саму посаду в Стрию, а після того переселився до центру коронного краю Львова. Шлюб брали в Бернардинському костелі. Свідками на весіллі, як дізнаємося з метричного запису, були урядники губернаторства Карл Фріденталь і Франциск Нойгауз (ЦДІАЛ. Ф. 618. Оп. 2. Спр. 1019. Арк. 93зв).

Фріденталь 1809 року був головою Тимчасового крайового уряду в Східній Галичині. Він прибув до Станіслава 24 травня для керівництва округами, ще не захопленими польським військом: Станіславівським, Заліщицьким та Чернівецьким. 16 червня переїхав до Чернівців, а 1 серпня припинив виконання обов'язків. Він отримав посаду у губернаторстві. Карл Фріденталь добре знав Бруницьких.

На початку 1817 року в Юзефа і Терезії з'явився первісток, якого назвали Альбертом. Метрики його народження поки віднайти не вдалося. Перший запис у збереженій Liber natorum («Книзі народжень») пробоства Жулин ксьондз Каетан Павловський зробив 18 квітня 1818 року.

18 жовтня 1817 року у подружжя народився другий син Юзеф. Його охрестили потрійним ім'ям Юзеф-Леопольд-Ігнатій 24 жовтня 1819 року в костелі с. Жулин. Хрещеними батьками були Леопольд Шмід і сестра Терезії Йоганна. Того самого дня Бруницький із Йоганною засвідчили обряд хрещення іудея Герша Фінкеля. Неофіту Гершові дали ім'я Юзеф.

Наступним, 13 лютого 1821 року, на світ з'явився Еміль. Його охрестив Каетан Павловський 15 червня. Хрещеними батьками стали власник Гринькова Маврикій Бруницький і Йозефіна Шмід. 8 листопада 1823 року народилася донька Гелена, 28 травня 1825 – Альбіна, а 16 травня 1827 – наймолодший син Юліан-Ян-Карл. Їх всіх разом охрестив і миропомазав ксьондз-пенсіонер Юліан Косткевич у костелі Жулина 23 серпня 1827 року в присутності Леопольда і Юзефи Шмід, а також Кароля Бохенського з дружиною Терезією. До парафії було далеко, тому греко-католицький парох у Верчанах о. Михайло Мартинович при народженні окроплював дітей барона свяченою водою.

У церкві св. Трійці в Підгірцях на іконі Введення в храм Діви Марії, вірогідно ровесниці храму, у правому куті помітна постать, яку можемо ототожнити з фундатором будівництва церкви бароном Юзефом Бруницьким.

За матеріалами другого поземельного кадастру Галичини «Францисканської метрики», складеними 15 березня 1820 року, власнику села Підгірці належав мурований палац записаний як будинок № 1. Біля нього один город площею 5 моргів 508 сажнів квадратних та другий на 842 сажні квадратні над ставом та багnistим потоком. Будинок № 16, давнє помешкання пароха, з городом на 3136 квадратних сажнів теж належав Бруницькому. Була в селі й панська корчма.

У сусідньому Стрілкові власністю барона було понад 750 моргів землі під ріллею, луками і лісами.

Юзеф Бруницький помер 1 січня 1835 року, від апоплексії (крововиливу) (ЦДІАЛ. Ф. 618. Оп. 2. Спр. 1560. Арк. 35). На сільському цвинтарі у Підгірцях збережена плита з пісковика, яка містить такий напис:

Tu / [spoczy]wa jasniewielmożny pan / Josef baron Brunycki / Dziedzic klucza Podhoreckiego / Umarł dnia 1 stycznia r. 1835 / W 48 roku życia swego / Oplakany / Od swej żony i szescu pozostałych / Sierot. (Тут спочиває ясновельможний пан Юзеф барон Бруницький дідич Підгорецького ключа. Помер дня 1 січня р. 1835 на 48 році свого життя. Оплаканий дружиною і шістьма залишеними сиротами).

26 грудня 1834 року разом із сестрою Геленою і подружжям Петрушевичів тримав до хреста дітей охоронця лісових угідь Станіслава Кобилинського вже син барона Юзеф-Леопольд-Ігнатій. Його ж покликав за хрещеного економ із села Татарське Міхал Пуницький у квітні 1835 року. Після цього прізвище Бруницьких у записах метрик костелу не траплялося.

Про найстаршого сина відомо найменше. Тогочасні віденські газети фіксували гостей міста, тому напевно знаємо, що Альберт 3 грудня 1848 року прибув до Відня. Знову завітав до столиці 6 травня 1855 року. Шематизм на 1866 рік згадує Альберта Бруницького як оцінювача в складі Окружного суду в Самборі. 1873 року він був у переліку виборців як власник Стрількова.

Лише 1858 року дійшло до розподілу майна між нащадками. Відмовившись від претензій на всі інші належності, Юзеф-Леопольд-Ігнатій отримав Бережницю. Альберту дістався Стрільків.

Підгірці, Верчани й Татарсько загальною вартістю 105 тисяч золотих ринських припали Емілю та Юліану. Сестри Альбіна та Гелена отримували за угодою по 19 500 золотих.

В родинних маєтностях залишився Юзеф-Леопольд-Ігнатій Бруницький, який активно цікавився політичним життям повіту. У липні 1873 року його обирають головою виборчого комітету для округу Стрий, куди входили повіти Стрий, Сколе, Миколаїв, Журавно, Дрогобич, Меденичі й Підбуж. Він – голова Стрийської повітової ради.

1 січня 1885 року Юзеф, як власник маєтностей у Бережниці, святкував 50-річчя власного рільничого господарства. Він зробив пожертву 500 золотих народній школі, щоб щорічно з отриманих відсотків нагороджувати здібних учнів.

Про смерть барона 10 листопада 1889 року (ЦДІАЛ. Ф. 201. Оп. 4а. Спр. 6779. Арк. 203зв) згадали у періодичному виданні Галицького господарського товариства: «Юзеф барон Бруницький. Кілька днів тому провели на вічний спочинок одного з найдавніших членів Галицького господарського товариства сп. Юзефа барона Бруницького. У часи, коли Господарське товариство, як єдине польське товариство, що захищало інтереси крайового сільського господарства, утримувалось за рахунок жертвності і зусиль членів у своєму такому важливому стані, не раз переживаючи дуже важкі миті, сп. Юзеф належав завжди до тих, котрі не вагалися виступити проти впливів, що вели до зупинки чи навіть зміни напряму руху Товариства. Коли Господарське товариство поділилося на відділи, належав покійний до Стрийського відділу, від якого був постійним делегатом до Ради і Загальних зборів, у відділі брав також дієву участь. Як землевласник, займав дуже добре становище, якого досяг напруженою працею і відомим гарним характером. 18-ти річним юнаком прийняв адміністрацію батьківського маєтку і так сумлінно та старанно її вів, що отримав вдячність родини. Не претендуючи на відзнаки, до яких його соціальне становище та майно могли прокласти

шлях, осів у належному йому маєтку Бережниця і тут став зразком для сусідів; можна сміливо твердити, що був захисником селян, підтримуючи їх морально та матеріально, не шкодував доброго слова і витрат, коли потрібно було дати на церкву, шпиталь чи школу, або ж допомогти чимось більшим. За власні заслуги обраний повітовим маршалком, виконуючи цей обов'язок 12 років, а коли склав повноваження, то обирався до Повітової ради як прямий, справедливий, знаючий місцеві відносини, всіма любимий обиватель, смерть якого відчули всі однаково болісно й не скоро про нього зможуть забути» (Nekrologia, 1889: 174).

Спадкоємців залишив лише Юліан. Він одружився 2 травня 1857 року у Львові з Юлією-Павлиною Волянською. У подружжя довго не було дітей. Окрім відомих Юліана й Юзефа, Томаш Ленчевський називає ще Марію (Lenczewski, 1996: 237). У списку парафіян натрапляємо на Станіслава. Але більше нічого про них не знаємо. Імовірно, вони померли малими. Архівний пошук лише частково наближує до відповіді.

21 жовтня 1863 року у відставного обер-лейтенанта Юліана Бруницького і Юлії Волянської народився довгоочікуваний син, якого назвали потрійним ім'ям Юзеф-Альберт-Еміль (ЦДІАЛ. Ф. 618. Оп. 2. Спр. 1563. Арк. 27). Йому не судилося довго жити і 3 грудня дитину поховали (ЦДІАЛ. Ф. 618. Оп. 2. Спр. 1563. Арк. 33).

10 грудня 1864 року знову народився хлопчик, якого 13 грудня у Львівському Катедральному соборі охрестив кс. Ян Карасевич, вікарій митрополичого храму подвійним ім'ям Юліан-Мар'ян. До хреста хлопчика тримав служка костелу Лаврентій Штерналь. (ЦДІАЛ. Ф. 618. Оп. 2. Спр. 1156. Арк. 52 зв.). Цей документ випадково опинився разом із метриками львівського шпиталю Сестер милосердя.

Ще один син подружжя Бруницьких – Юзеф-Альберт народився в Підгірцях 7 квітня 1870 року. Він покінчив з життям самогубством у Відні 27 жовтня 1900 року.

У Підгірцях баронам Бруницьким, станом на квітень 1879 року, згідно з документами «Крайової земельно-податкової комісії», належали будинки №№ 1, 2, 45, 46, 47, 51-61 та 737 моргів 1533 сажні землі, зайнятої під будівлями, городами, луками, сіножатями, пасовиськами, ріллею, лісом і дорогами (ЦДІАЛ. Ф. 186. Оп. 1. Спр. 6940. Арк. 5–13, 125–127, 136, 144–150, 188).

Юліан-Мар'ян Бруницький одружився з Яніною-Антоніною-Стефанією Ромашкан у Городенці 17 серпня 1890 року. У подружжя було двоє синів. Старший – Юліан-Якуб-Юзеф Бруницький наро-

дився в Стрількові в будинку № 94 5 червня 1891 року (ЦДАЛ. Ф. 618. Оп. 2. Спр. 3074. Арк. 121 зв.). Його розстріляли у Харкові навесні 1940 року.

Молодший – Юзеф-Альберт-Франциск народився в Стрількові 3 жовтня 1892 року (ЦДАЛ. Ф. 618. Оп. 2. Спр. 3074. Арк. 117). Помер у м. Познань 27 вересня 1937 року (Kurier Poznanski, 1937: S. 7).

Реконструйований на підставі архівних розшуків родовід підгорецької гілки баронів Бруницьких виглядає так:

1. Юзеф Бруницький (1787–1835) х Терезія Шмід (1797–1887)

1.1. Альберт Бруницький (1817–?)

1.2. Юзеф-Леопольд-Ігнатій Бруницький (1817–1889)

1.3. Еміль Бруницький (1821–1878)

1.4. Гелена Бруницька (1823–1912)

1.5. Альбіна Бруницька (1825–1881)

1.6. Юліан-Ян-Кароль Бруницький (1827–1880) х Юлія-Павлина Волянська (1831–1895)

1.6.1. Юзеф-Альберт-Еміль Бруницький (1863–1863)

1.6.2. Юліан-Мар'ян-Бруницький (1864–1924) х Яніна-Антоніна-Стефанія Ромашкан (1870–1940)

1.6.2.1. Юліан-Якуб-Юзеф Бруницький (1891–1940)

1.6.2.2. Юзеф-Франциск-Альберт Бруницький (1892–1937)

1.6.3. Юзеф-Альберт Бруницький (1870–1900)

Висновки. Очевидно, що після реконструкції родоводу підгорецької гілки потребують додаткового вивчення життєписи окремих представників родини Бруницьких, які залишили помітний слід у різних сферах життя. Історія та генеалогія роду баронів Бруницьких може стати предметом досліджень генеалогічного, біографічного та просопографічного характеру. Вивчення родоводу представників інших гілок доповнить цінним фактологічним матеріалом локальні краєзнавчі студії, а також історію нобілітету Галичини загалом.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Львівська національна наукова бібліотека України імені В. Стефаника, Відділ рукописів (ЛННБУ ВР). (О. Чоловський). Оп. 2. Од. зб. 85. Папери родинно-маєткові Юзефа Брунштейна-Бруницького 1801–1851. 50 арк.
2. ЛННБУ ВР. Ф. 141 (О. Чоловський). Оп. 3. Од. зб. 30. Матеріали родинно-маєткові Бруницьких. 72 арк.
3. Центральний державний історичний архів України, м. Львів (ЦДАЛ України). Ф. 165. Оп. 3. Спр. 568. Справа про підтвердження шляхетства Бруницькому Ігнатію, 1816–1843. 52 арк.
4. ЦДАЛ України. Ф. 186. Оп. 1. Спр. 6940. Подвірні та звичайний опис земельного майна села Підгірці 1879 р. 188 арк.
5. ЦДАЛ України. Ф. 201. Оп. 4а. Спр. 6779. Метричні книги сіл Калинівка, Ліщин, Нагорині, Оришківці, повіт Бібрка, про народження за 1872–1890, одруження, смерть за 1871–1891 рр.; римо-католицької парафії с. Жулин, повіт Стрий, (з приналежними до парафії селами) за 1889 р. 231 арк.
6. ЦДАЛ України. Ф. 618. Оп. 2. Спр. 1019. Метричні книги парафії св. Андрія у Львові. 178 арк.
7. ЦДАЛ України. Ф. 618. Оп. 2. Спр. 1156. Метричні книги парафії при Загальній лікарні у Львові про народження, одруження за 1861, 1864 рр.; Катедрального костелу у Львові про народження за 1864 р.; Сестер Хариток у Львові про смерть за 1862 р. 54 арк.
8. ЦДАЛ України. Ф. 618. Оп. 2. Спр. 1560. Метричні книги с. Жулин (з приналежними до парафії селами Верчани, Лотатники, Фалиш та ін.), повіт Стрий, про народження, смерть за 1830–1833, 1835–1836, одруження за 1830–1833, 1835 рр. 43 арк.
9. ЦДАЛ України. Ф. 618. Оп. 2. Спр. 1563. Метричні книги с. Жулин (з приналежними до парафії селами Верчани, Лотатники, Фалиш та ін.), повіт Стрий, за 1852, 1861–1863, 1865 рр. 43 арк.
10. ЦДАЛ України. Ф. 618. Оп. 2. Спр. 1947. Метричні книги м. Заліщики з приналежними до парафії селами Блищанка, Голігради, Пилипче та ін., повіт Заліщики. 74 арк.
11. ЦДАЛ України. Ф. 618. Оп. 2. Спр. 3074. Метричні книги с. Жулин з приналежними до парафії селами Братківці, Лотатники, Семигинів, повіт Стрий, за 1871-1876, 1878, 1881-1886, 1890-1900, 1902-1905, 1907-1912, 1915, 1917-1918, 1920-1922, 1924-1926, 1928-1929, 1937 рр.; с. Журавно (з приналежними до парафії селами), повіт Жидачів, за 1877 р.; с. Соколів (з приналежними до парафії селами), повіт Стрий, за 1892 р. 347 арк.
12. Archiwum Główne Akt Dawnych (AGAD). Zespół 301. Sygn. 810. Księga metrykalna urodzeń parafia św. Marii Magdaleny, dek. Lwów URL: <http://agadd.home.net.pl/metrykalia/301/sygn.%20810/indeks.htm> (дата звернення: 15.01.2026).
13. AGAD. Zespół 301. Sygn. 1483. Indeks urodzonych w parafii Zaleszczyki URL: <http://agadd.home.net.pl/metrykalia/301/sygn.%201483/indeks.htm> (дата звернення: 15.01.2026).
14. Buijnesteijn van Coppenraet W. Der jüdische stamm Brunstein. 2020. 24 s. URL: <https://brucop.com/genealogy/deutsch/braunstein/jewish/chronicle/> (дата звернення: 15.01.2026).
15. Czachur, W. Baronowie Brunicy i Wattmannowie w życiu politycznym powiatu cieszanowskiego (1867–1914). *Cieszanowskie Zeszyty Regionalne*. 2020. Z. 6. S. 3–43.
16. Königlich-Baierisches Regierungsblatt. Munchen, 1815. Stuck 25. 10 Juni. S. 432.
17. Kopecki K. Baronowie Brunicy. Gdańsk, 1983. 126 s. (машинопис, копія в архіві автора).
18. Kurier Poznanski. Poznan, 1937. 28 wrzesnia. S. 7.
19. Lenczewski T. Genealogie rodów utytułowanych w Polsce. T. 1. Warszawa, 1996. 283 s.

20. Mieses M. *Polacy-chrześcijananie pochodzenia żydowskiego*. T. 1. Warszawa, 1938. 224 s.
21. Nekrologia. *Rolnik*. Lwow, 1889. R. XXII. Nr. 22. S.174.
22. Popek J. «Swój» czy «obcy»? Stosowanie indygenatu w Galicji na przykładzie rodziny Brunyckich z Zaleszczyk. *Polacy i ich sąsiedzi*, red. Andrzej Bonusiak, Grzegorz Krzysztof Krzeszowski, Jolanta Słężak, Rzeszów 2014. S. 110–118.

REFERENCES

1. Lvivska natsionalna naukova biblioteka Ukrainy imeni V. Stefanyka, Viddil rukopysiv (LNNBU VR) [Vasyl Stefanyk National Scientific Library of Ukraine in Lviv, Manuscript Department]. F. 141 (O. Cholovskyi). Op. 2. Od. zb. 85. Papery rodynno-maitekovi Yuzefa Brunshsteina-Brunytskoho 1801–1851 rr. 50 ark. [In Ukrainian].
2. LNNBU VR. [Vasyl Stefanyk National Scientific Library of Ukraine in Lviv, Manuscript Department]. F. 141 (O. Cholovskyi). Op. 3. Od. zb. 30. Materialy rodynno-maitekovi Brunytskykh. 72 ark. [In Ukrainian].
3. Tsentralnyi derzhavnyi istorychnyi arkhiv Ukrainy, m. Lviv (TsDIAL Ukrainy) [Central State Historical Archive of Ukraine in Lviv]. F. 165. Op. 3. Spr. 568. Sprava pro pidtverdzhennia shliakhetstva Brunytskomu Ihnatiuu, 1816–1843. 52 ark. [In Ukrainian].
4. TsDIAL Ukrainy [Central State Historical Archive of Ukraine in Lviv]. F. 186. Op. 1. Spr. 6940. Podvirni ta zvychni opys zemelnogo maina sela Pidhirtsi 1879 r. 188 ark. [In Ukrainian].
5. TsDIAL Ukrainy [Central State Historical Archive of Ukraine in Lviv]. F. 201. Op. 4a. Spr. 6779. Metrychni knyhy sil Kalynivka, Lishchyn, Nahoryni, Oryshkivtsi, povit Bibrka, pronarodzhennia za 1872–1890, odruzhennia, smert za 1871–1891 rr.; rymo-katolytskoi parafii s. Zhulyn, povit Stryi, (z prynalezhoiu do parafii selamy) za 1889 r. 231 ark. [In Ukrainian].
6. TsDIAL Ukrainy [Central State Historical Archive of Ukraine in Lviv]. F. 618. Op. 2. Spr. 1019. Metrychni knyhy parafii sv. Andriia u Lvovi. 178 ark. [In Ukrainian].
7. TsDIAL Ukrainy [Central State Historical Archive of Ukraine in Lviv]. F. 618. Op. 2. Spr. 1156. Metrychni knyhy parafii pry Zahalni likarni u Lvovi pro narodzhennia, odruzhennia za 1861, 1864 rr. Katedralnoho kostelu u Lvovi pro narodzhennia za 1864 r. Sester Kharytok u Lvovi pro smert za 1862 r. 54 ark. [In Ukrainian].
8. TsDIAL Ukrainy [Central State Historical Archive of Ukraine in Lviv]. F. 618. Op. 2. Spr. 1560. Metrychni knyhy s. Zhulyn (z prynalezhoiu do parafii selamy Verchany, Lotatnyky, Falysh ta in.), povit Stryi, pro narodzhennia, smert za 1830–1833, 1835–1836, odruzhennia za 1830–1833, 1835 rr. 43 ark. [In Ukrainian].
9. TsDIAL Ukrainy [Central State Historical Archive of Ukraine in Lviv]. F. 618. Op. 2. Spr. 1563. Metrychni knyhy s. Zhulyn (z prynalezhoiu do parafii selamy Verchany, Lotatnyky, Falysh ta in.), povit Stryi, za 1852, 1861–1863, 1865 rr. 43 ark. [In Ukrainian].
10. TsDIAL Ukrainy [Central State Historical Archive of Ukraine in Lviv]. F. 618. Op. 2. Spr. 1947. Metrychni knyhy m. Zalishchyky z prynalezhoiu do parafii selamy Blyshchanka, Holihrada, Pylypche ta in., povit Zalishchyky. 74 ark. [In Ukrainian].
11. TsDIAL Ukrainy [Central State Historical Archive of Ukraine in Lviv]. F. 618. Op. 2. Spr. 3074. Metrychni knyhy s. Zhulyn (z prynalezhoiu do parafii selamy Bratkivtsi, Lotatnyky, Semyhyniv ta in.), povit Stryi, za 1871–1876, 1878, 1881–1886, 1890–1900, 1902–1905, 1907–1912, 1915, 1917–1918, 1920–1922, 1924–1926, 1928–1929, 1937 rr.; s. Zhuravno (z prynalezhoiu do parafii selamy), povit Zhydachiv, za 1877 r.; s. Sokoliv (z prynalezhoiu do parafii selamy), povit Stryi, za 1892 r. 347 ark. [In Ukrainian].
12. Archiwum Główne Akt Dawnych (AGAD) [The Central Archives of Historical Records]. Zespol 301. Sygn. 810. Księga metrykalna urodzeń parafia św. Marii Magdaleny, dek. Lwów. URL: agadd.home.net.pl/810/indeks.htm (accessed: 15.01.2026). [In Polish].
13. AGAD [The Central Archives of Historical Records]. Zespol 301. Sygn. 1483. Indeks urodzonych w parafii Zaleszczyki. URL: agadd.home.net.pl/1483/indeks.htm (accessed: 15.01.2026). [In Polish].
14. Bruijnesteijn van Copenraet, W. (2020). *Der jüdische stamm Brunstein* [The Jewish tribe of Brunstein]. 24 s. URL: <https://brucop.com/genealogy/deutsch/braunstein/jewish/chronicle/> (accessed: 15.01.2026). [In German].
15. Czachur, W. (2020). Baronowie Brunicy i Wattmannowie w życiu politycznym powiatu cieszanowskiego (1867–1914) [The Brunicki and Wattmann Barons in the political life of the Cieszanów district (1867–1914)]. *Cieszanowskie Zeszyty Regionalne*. Z. 6. S. 3–43. [In Polish].
16. Königlich-Baierisches Regierungsblatt. (1815). [Royal Bavarian Government Gazette]. Munchen, Stuck 25. 10 Juni. S. 432. [In German].
17. Kopecki, K. (1983). Baronowie Brunicy [The Brunicki Barons]. Gdańsk. 126 s. [In Polish].
18. Kurier Poznański. (1937). [Poznan Courier]. Poznan, 28 wrzesnia. S. 7. [In Polish].
19. Lenczewski, T. (1996). *Genealogie rodów utytułowanych w Polsce* [Genealogies of titled families in Poland]. T. 1. Warszawa. 283 s. [In Polish].
20. Mieses, M. (1938). *Polacy-chrześcijananie pochodzenia żydo wskiego* [Polish Christians of Jewish origin]. T. 1. Warszawa. 224 s. [In Polish].
21. Nekrologia. (1889). *Rolnik* [The Farmer]. Lwow. R. XXII. Nr. 22. S. 174. [In Polish].
22. Popek, J. (2014). "Swój" czy "obcy"? Stosowanie indygenatu w Galicji na przykładzie rodziny Brunyckich z Zaleszczyk ["One of our own" or "a stranger"? Application of indygenat in Galicia on the example of the Brunicki family from Zaleszczyki]. *Polacy i ich sąsiedzi* [Poles and their neighbors]. Rzeszów. S. 110–118. [In Polish].

Дата першого надходження статті до видання: 29.01.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 20.02.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 27.03.2026

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу (CC BY 4.0)

